

Межу пенки да припаднѫ, да умрѫ.

Не ша-өстани саль на тебе този свѣтъ;
Прѣцавтава и хубос'-та като цвѣтъ;
Дай ѹж мени да ся радвамъ дор' съмъ младъ.

(Бир гюрюще).

Дѣвойчице, хубавице !
Послушай, теб' са моліж :
Кажи ми, пиле дѣ сѣдишь,
Да додж дай ми волък.

Пусни ма и ма остави
Гѣрдички да растворіж,
На Бога душж да прѣдамъ
Надѣ двѣнки-тѣ отгоря.

Да видишъ мой-то сърчице
За тѣхъ какъ е горѣло;
Какви съмъ мѣжки теглилъ азъ
За твойто лице бѣло !

Не ты ли съмъ, душице, младъ
На младость да с' изгубіж !
И какъ кайдисващъ да умрѫ
Зашото тебе любіж !

Ела ся, пиле, остави
Отъ този инатѣ проклетїй;
Смили мя и ми харижи